

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Vitzæ Hispaniæ regis miseri, miserum fatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Geneb. An.
1532. Ribad.
lib. 1. c. 29

Geneb. An.
1532. Ribad.
lib. 1. c. 29

Carol. Sigon.
lib. 3. de Imp.
occid.

Seuer. Sulpit.
lib. 2. hist.
sacr. S. Leo.
ep. 93

Roderic. Ar.
chiep Tolit.
lib. 2. cap. 15.
Marian. de
reb. Hisp. l. 6.
cap. 19.

Roderic. Ar.
chiep Tolit.
lib. 2. cap. 15.
Marian. de
reb. Hisp. l. 6.
cap. 19.

perio penitus depulsus fuit, eiusque nomen è nummis abrafum, è publicis tabulis deletum, ex alijs monumentis reuulsam, & ex officio Missæ liturâ sublatum. Leoni Imperatori occidentis Imperium ablatum est, data Gregorio III. summo Pontifici iustissima causa, vt illud à Græcis ad Germanos transferret. Christianus Daniæ rex, Catholicæ religionis defensor, regno pariter ac libertate fuit spoliatus. Sed his exemplis, & notissimis pratermissis, id vnum dumtaxat addamus, prater miserandos exitus, quos demonstrari, ait Ribadeneira, malis Principibus, Deo vindice contigisse, eodem etiam ulsore grauitè regna & prouincias puniri, in quibus Princeps improbos errores atque hæreses impiè fouet, easque de industria permittit, vel negligentia, iniuria, & dissimulatione sustentat; quod exemplis, qua mox subiiciam, fiet manifestum. Gothi principio fuerant Catholici: itaq; ex eorum episcopis vnus, cui nomen Vlpilas, Concilio Nicæno interfuit. Hic à nonnullis Arianis seductus atque deprauatus Gothi venenum erroris instillauit: vixque satum fuit hoc malum, cum simul dissensionum & diuisionum causa creuit; quo factum est, vt Hunni in Gothos irruerint, eosque victos è terris, quas occuparant, ac possidebant, deturbauerint. Quando ydem Gothi sub potestatem suam Hispaniam redegerant, eas hæretici Priscillianista corruperant, & inibi magna auctoritate dominabantur; vt ex historia Seueri Sulpitij, & epistola quadam Leonis primi, perspicuum est. Sed eamus in Hispaniam.

V. Vitiza Hispaniæ rex, clementia, quam initio simulabat, in summam crudelitatem versa, conuulsis effraactisque, in toto regno, iuris, pudoris, officijque repagulis, populo ad omnem turpitudinem, factis, verbis, edictis, incitato; negata per summam vim summo Christi Vicario obedientia, detracta Deo reuerentia, omni flagitiorum genere demersus & obrutus, carnificina tandem conscientie stimulat, vereri coepit, ne regnum in se insurgeret, vrbes & munitiora quaque loca, defectione facta, correptisque armis, diademate, cuius erat appetentissimus, tamen indignissimus, priuarent. Vt ergo imminenti damno occurreret, periculumque omne declinaret, hominis consilium secutus, urbium oppidorumque muros euerti, munitiones regni prosterni diruique mandauit; & ne facto tam insolenti deesset velum aliquod, pacem

pacem opponebat, qua stante, nihil esse quod timeretur; re autē vera, ut periculo tutus coronam conseruaret. Sed cū ea indignissimus esset, consilium à ciuili humanaque ratione profectum, Deo que inuisum, ac rationi aduersum, malè illi cessit: nam regno & oculis orbatu miserè mortuus est, regnumque adeò debile armis praesidijsque nudum, Roderico successori reliquit, ut Mauris Hispaniam oppugnantibus perfacile fuerit illud expugnare, & subiugum mittere; Deo etiam à Regis & regni peccatis poenas debitas, acerbissimo hoc imperio miseraque & diuturna multorum annorum seruitute, reponente. Hæc post Rodericum Archiepiscopum Toletanum, & Marianam Ribadeneira.

Qui deinde ex Philippo Comineo subiungit aliam de Carolo Burgundiorum Duce historiam, cui, ob consilium (in tradendo Ludouico Luxemburgensi Comite, quem in suam fidem receperat) Politicum, nihil prosperè successit, sed calamitas alia super aliam addita est, tandemque victus ab Heluetijs atque ad Nanceium miserimè trucidatus est. Æquè infelicem exitum habuit Ludouicus Sfortia Mediolani Dux caueæ ferreæ inclusus, relicto varo admodum documento Principibus istis, qui in suis consilijs priuarum commodum diuinis legibus anteferebant. Sed illud nos propius attingit, quod est Ioannis Friderici, Saxonie Ducis. Hic (ut a fide dignis accepit, ait Ribadeneira) miro desiderio tenebatur familiam Austriacam Imperatoria dignitate spoliandè, quòd sensim videretur quasi hereditario iure possideri. Quod suum desiderium cū vocato ad se Martino Lutero communicasset, auctor fuit Duci, Religionem ut mutaret, si Imperium mutatum vellet. Accepto & approbato hoc consilio Lutherum sibi adiunxit concepta nequitia aptissimum instrumentum, eiusque impiam sectam aluit, errores fouis, fidem Catholicam in sua diuisione euertit; neque his contentus, iure humano posthabito, in Carolum quintum Imperatorem ac Dominum suum, arma sumpsit, & ut Germania exturbaret, omnes machinas admouit. Sed insanum hoc consilium, stultamque prudentia humana rationem elusit euentus. Nam profligatis copijs victus captusque, & dominatu, & Electoris potestate priuatus est: quam in Mauricium Ducem, Ioannis Friderici patruulem, eiusque familiam Imperator transtulit; in qua in praesens usque tempus persenerat. Pluribus autem antè annis, immo saeculis, simile

X x x

quid

VI.
Iacob. Meyer
lib. 17. Annal.

Franc. Guich.
lib. 3. & 4.
histor. Ital.
Paul. Iouius
lib. 4. Elog.
milit.
Petr. Ribad.
lib. 1. cit. 15.
de Princ.
Christiano.